

การประยุกต์ใช้แนวทางการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

A Guideline to Apply the Process Genre Approach to Develop Practical Writing Ability for Chinese Students in the Chinese Language Program: A Case Study at Phetchaburi Rajabhat University.

กรกมล ธนะโรจน์รุ่งเรือง^{1*} Yap Pei Sze² และ ศุภรสมิ์ ศิริพุทธิพันธ์³
Kornkamon Thanarotrungreang¹ Yap Pei Sze² and Suparat Siraputtiaphan³

¹สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

²ภาควิชาภาษาจีนศึกษา สถาบันภาษาจีนศึกษา มหาวิทยาลัยทุนกู้อับดุลเราะห์มาน ประเทศมาเลเซีย 50300

³สาขาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

¹Chinese Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University, Phetchaburi 76000

²Department of Chinese Studies, Institute of Chinese Studies, Universiti Tunku Abdul Rahman, Malaysia 50300

³Teaching Profession, Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University, Phetchaburi 76000

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: fon.kg@hotmail.com

Received: 28 January 2022; Revised: 23 May 2022; Accepted: 22 August 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ก่อนและหลังการสอน โดยใช้แนวทางการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) และ 2) เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน หลังการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 รายวิชา การเขียนภาษาจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 22 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการสอนรายวิชา การเขียนภาษาจีน การเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) จำนวน 3 เรื่อง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาจีน ก่อนและหลังการสอน 3) แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนในการเรียนรายวิชา การเขียนภาษาจีน หลังการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 4) เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาจีน ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ทั้ง 3 ประเภท คือ 1) ผลคะแนนความสามารถในการเขียนประกาศ ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 54.01 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 64.93 2) ผลคะแนนความสามารถในการเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 50.95 หลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 64.39 และ 3) ผลคะแนนความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงาน ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 46.21 และหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 58.61 ค่าการทดสอบที ทั้ง 3 เรื่อง เท่ากับ 17.28 14.11 และ 12.91 ตามลำดับ และผู้เรียนส่วนใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงเจตคติในทางบวกทุกด้านเพิ่มขึ้นหลังกระบวนการเรียนการสอนการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 63.73 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 78.92 ซึ่งผลการวัดเจตคติหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ : การเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน อรรถฐาน เจตคติ

Abstract

The purposes of this research were 1) to improve students' Chinese practical writing ability based on Process Genre – Approach and 2) to study attitude of students toward the learning Chinese practical writing writing after Teaching using Process Genre – Approach writing concept. The samples were selected by purposive Sampling of twenty-two fourth-year, Chinese Language Program, Chinese writing course, Phetchaburi Rajabhat University in the first semester of 2021. The instruments used in this research were 1) process Genre – Approach three lesson plan 2) practical writing before and after Teaching using Process Genre – Approach writing concept writing test 3) attitude questionnaire and 4) criteria for

assessing Chinese writing ability. The study results revealed that 1) the score student' Chinese notice writing ability before Teaching using Process Genre – Approach writing concept was 54.01% , after Teaching using Process Genre – Approach writing concept was 64.93 % 2) the score student' Chinese announcement writing ability before Teaching using Process Genre – Approach writing concept was 50.95 % , after Teaching using Process Genre – Approach writing concept was 64.39 % and 3) the score student' Chinese cover letter writing ability before Teaching using Process Genre – Approach writing concept was 46.21 % , after Teaching using Process Genre – Approach writing concept was 58.61 % and three lesson plan t-test equal to 17.28, 14.11 and 12.91, respectively. Most of the students had positive attitudes in all aspects after they had learned Chinese language practical writing (Process Genre-Approach). The mean of pre-test was 63.73, and the mean of post-test was 78.92. The results of the assessment of attitude post-test were higher than those of the pre-test accounted for 10.20%, with a statistical significance of .05.

Keywords : Chinese Practical Writing, Process Genre – Approach, Attitude

บทนำ

การเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสอนภาษาจีนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือที่เรียกว่า Chinese for Specific Purposes (CSP) เป็นศาสตร์ที่ดัดแปลงมาจากการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) โดยหลักการสำคัญในการจัดการสอนภาษาจีนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เพียงแค่บริบทของคำศัพท์ และคำศัพท์เฉพาะเท่านั้น แต่เป็นระบบทักษะการสื่อสารภาษาจีนที่สามารถเริ่มตั้งแต่ระบบเสียง (สัทอักษร) คำศัพท์ โครงสร้างประโยค จนถึงระบบการเรียนรู้โครงสร้างการวิเคราะห์ภาษาในระดับข้อความ หรือที่เรียกว่า "ปริศนาวิเคราะห์ (Discourse Analysis)" อีกทั้ง การสอนภาษาจีนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เน้นผลลัพธ์ของบริบทสถานการณ์การสื่อสารภาษาเฉพาะทางนั้นๆ โดยนักภาษาศาสตร์ Hu Zhuang Lin [1] และ Halliday [2] ได้กล่าวว่า ตัวแปรที่สามารถกำหนดลักษณะบริบท (context) การใช้ภาษา สามารถแยกตามหน้าที่เป็นสามโดเมน คือ field (สิ่งที่เกิดขึ้น หรือสถานการณ์ทางสังคม) tenor (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง บทบาทหน้าที่และความสัมพันธ์ทางสังคม) และ mode (บทบาทของภาษาที่มีในบริบท สื่อและช่องทางที่ใช้) ซึ่งโดเมน field จะเป็นตัวกำหนดการใช้ภาษาของ tenor และผลลัพธ์การสื่อสารที่ออกมาเป็นตัวกำหนดการเลือกภาษา สื่อและช่องทางที่สื่อสารออกมา

ปัจจุบัน งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนภาษาจีน ส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยที่เป็นการวิจัยพื้นฐานการเขียน อาทิ เน้นเรื่องของการแก้ไขปัญหาการเขียนลำดับอักษรภาษาจีนที่ผิดพลาด การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาจีน การพัฒนาทักษะการจำอักษรจีน และการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถและความคงทนในการเขียนตัวอักษรภาษาจีน เป็นต้น ในส่วนของงานวิจัยที่นำเอาทฤษฎีและแนวคิดการเรียนการสอนต่างๆมาใช้ในการสอนภาษาจีน ยังคงพบน้อย นั่นอาจจะเป็นเพราะรายวิชาการเขียนภาษาจีน ส่วนใหญ่มักจะมอบหมายให้เจ้าของภาษารับผิดชอบในการเรียนการสอน เพราะการสอนรายวิชา การเขียนภาษาจีน อาจมีความยากเกินไปสำหรับอาจารย์ผู้สอนชาวไทย อีกทั้งเป็นการคำนึงถึงในด้านของความแม่นยำและความถูกต้องในการเขียน ตรวจสอบคำ อักษร หลักไวยากรณ์ การใช้วรรคตอนในการเขียนประกอบด้วย แต่เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดที่เกิดขึ้น ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้มีโอกาสในการสอนรายวิชา การเขียนภาษาจีน มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน จากการเรียนการสอนการเขียนภาษาจีนที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาการเขียนภาษาจีนของผู้เรียนที่สำคัญ คือ การขาดความรู้สึกระลึกในส่วนของคำศัพท์ การขาดความเข้าใจในตรรกของการเขียนเชิงข้อความ การเขียนเชิงบทความ การวางโครงร่างการเขียน และการขาดกระบวนการเขียนที่เป็นระบบ ซึ่งปัญหาต่างๆที่ระบุมานี้ทั้งหมดนี้คือ ปัญหาการขาดทักษะการเขียนภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิชาการเขียนภาษาจีนที่พบว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดของผู้เรียนที่เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ คือ การขาดความรู้และทักษะในการเขียนภาษาจีน เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ทักษะการเขียนของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำและสิ่งนี้ได้นำไปสู่ปรากฏการณ์ของความสามารถในการเขียนภาษาจีน จากประสบการณ์ของผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจากประเทศจีน และได้รับการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนเช่นเดียวกับผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา เห็นว่า การฝึกฝนการเขียนภาษาจีนให้กับผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก ไม่ว่าจะเป็นการเริ่มตั้งแต่การฝึกเขียนบันทึกประจำวัน การคัดลอกบทเรียน การจดบันทึกการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ การฝึกฝนเขียนรูปแบบเอกสารภาษาจีนต่างๆ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ในทางปฏิบัติและจำเป็นในการเขียนภาษาจีน ขณะเดียวกันก็เพื่อปลูกฝังความสามารถในการเขียนภาษาจีนของนักเรียนในขั้นตอนและระดับ เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนใช้สื่อสารให้มากขึ้น และใช้อักษรจีนบ่อยครั้ง เน้นเรื่องการปฏิบัติจริง สามารถนำความรู้ที่เรียนในตำรา มาปรับใช้ได้จริง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาจีนอย่างเป็นรูปธรรมการสอนในรูปแบบปฏิสัมพันธ์ ประเด็นที่เป็นปัจจัยสำคัญที่สุด คือคุณภาพของครูผู้สอนที่จะต้องมีความสมบูรณ์ในหลายด้าน เช่น ในด้านการออกแบบรูปแบบการสอนในห้องเรียน ผู้สอนต้อง

บริหารจัดการกับเนื้อหาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน เป็นต้น รวมทั้งการจัดรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถปฏิบัติได้จริง

แนวการสอนการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) เป็นแนวการสอนที่ Richard Badger และ Goodith White [3] ได้นำเสนอแนะให้เกิดการผสมผสานวิธีการสอนที่เป็นที่นิยมทั้ง 3 วิธี คือ การสอนเขียนที่เน้นผลลัพธ์ (Product Approach) การสอนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) และการสอนเขียนแบบเน้นอรรถฐาน หรือรูปแบบการเขียน (Genre – Based Approach) เข้าด้วยกัน และนิยามวิธีการสอนการเขียนดังกล่าวใหม่ว่า วิธีการสอนเขียนที่เน้นอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach: PGA) ซึ่งจุดเด่นของการสอนแบบนี้คือ เป็นการสอนที่เน้นกระบวนการการเขียนที่ช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์และรูปแบบของงานเขียนรูปแบบต่างๆ ผู้เรียนจะถูกฝึกฝนให้เกิดทักษะกระบวนการเขียนและทักษะการใช้ภาษาในเวลาเดียวกัน ส่งผลให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนและพัฒนาตนเองในด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคมผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมตั้งแต่ก่อนเขียนจนถึงขั้นตอนการเขียนที่สมบูรณ์

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้านการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน จำนวน 3 เรื่อง คือ การเขียนประกาศ 《启事》 การเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》 และการเขียนจดหมายสมัครงาน 《求职信》 ซึ่งเป็นเนื้อหาของรายวิชา การเขียนภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่มีความรู้พื้นฐานด้านการเขียนภาษาจีนมาแล้ว และสอบผ่านการวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ผ่านขั้นในระดับ 4 ขึ้นไป โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการสอนตามวงจรอรรถฐาน ประกอบไปด้วย การให้ข้อมูล (Input Ideas) การให้รูปแบบ (A Modeling Stage) ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint Construcion) การระดมสมอง (A Joint Negotiation Stage) และการฝึกเขียน (An Independent Stage) โดยกระบวนการการเรียนการสอนการเขียนภาษาจีนเป็นการอิงโมเดลการเขียนของ PGA: Process Genre – Approach (Richard Badger & Goodith White (2000) ซึ่งประกอบไปด้วย Situation, Purpose, Consideration of mode field tenor, Planning, Drafting, Publishing Text ตามลำดับ ซึ่งขั้นตอนตามโมเดลนี้ ครอบคลุมไปถึงความร่วมมือระหว่างครูผู้สอน (Situation, Purpose, Publishing Text) และผู้เรียน (Situation, Planning) โดยขั้นที่ 5 (Drafting) และ 6 (Publishing Text) ในกระบวนการฝึกเขียนเป็นวงจรผ่านขั้นที่ 3 (Consideration of mode field tenor) ขั้นที่ 2 (Purpose) และขั้นที่ 1 (Situation) ตามลำดับ กระบวนการทั้งหมดเป็นการเน้นของวิธีการสอนแบบ PGA : ความรู้ตามบริบท จุดประสงค์ในการเขียนและความรู้ภาษา รวมถึงเน้นทักษะการเขียนและกลยุทธ์การเขียนและในส่วนของการให้คะแนน ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การให้คะแนน Rating Criteria for Writing ของ Li Xuanxi [4]

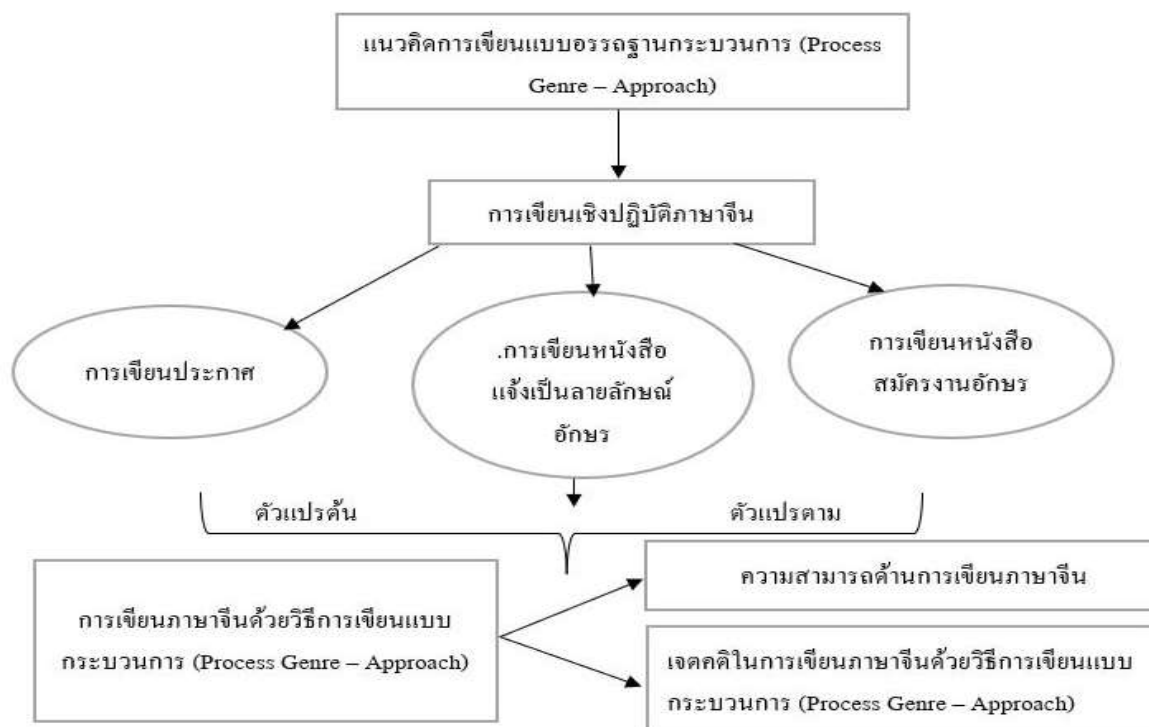
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ก่อนและหลังการสอน โดยใช้แนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 หลังการสอน โดยใช้แนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach)

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ที่เรียนการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ด้วยวิธีการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) มีคะแนนการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ที่มีเจตคติที่ดีต่อการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีนด้วยแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การประยุกต์ใช้แนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีกลุ่มประชากรและเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 ในรายวิชา การเขียนภาษาจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 8 คาบๆละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการสอนการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) จำนวน 3 เรื่อง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนการสอนแบบอรรถฐาน (Genre – Based Approach)	จำนวนคาบที่ใช้ในการสอน	เวลาที่ใช้สอนแต่ละคาบ (ชั่วโมง)
1.การเขียนประกาศ 《启事》	2	6
2.การเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》	2	6
3. การเขียนจดหมายสมัครงาน 《求职信》	4	12

2. แบบทดสอบวัดความสามารถภาษาจีนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) หลังการสอนจำนวน 22 ชุด เป็นข้อสอบอัตนัยที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เพื่อวัดความสามารถในการเขียนภาษาจีนแบบอรรถฐาน (Genre – Based Approach) ทั้ง 3 เรื่อง

3. แบบสอบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนในการเรียนรายวิชา การเขียนภาษาจีน หลังการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ โดยทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้ตามวิธีการของ Linkert ซึ่งมีตัวเลือกให้เลือก 5 ข้อโดยถือเกณฑ์น้ำหนักในการให้คะแนนตัวเลือกของข้อคำถามประเภททางบวก(Favorable Statement) และ ประเภททางลบ (Unfavorable Statement) [5]

4. เกณฑ์การประเมินความสามารถการภาษาจีน ที่อิงตามเกณฑ์การใช้คะแนน Rating Criteria for Writing ของ Li Xuanxi (2010:35) แบ่งเป็น 1) เนื้อหา (内容) 2) โครงสร้าง (结构) 3) การใช้ภาษา (语言) 4) ไวยากรณ์ (语法) 5) เครื่องหมายวรรคตอน (标点)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาจีน ทั้ง 3 ประเภท ก่อนการทดลองสอน แล้วนำแบบทดสอบไปให้ผู้ตรวจคะแนน ทั้ง 3 ท่าน

2. ทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการสอน วัตถุประสงค์การเรียนรู้ วิธีการวัดและการประเมินผล รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนต่างๆ

3. ทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น โดยใช้แผนการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) หลังการสอน ทั้ง 3 เรื่อง ดังนี้

- เรื่องที่ 1 《启事》และเรื่องที่ 2 《通知书》 ใช้เวลาสอน 2 คาบ จำนวน 6 ชั่วโมง แผนดำเนินการสอน คือ ชั่วโมงที่ 1 ผู้สอนอธิบายเนื้อหา รายละเอียด คำศัพท์ ไวยากรณ์ที่ใช้เฉพาะ แบบฟอร์มที่กำหนด พร้อมยกตัวอย่างให้ผู้เรียนศึกษา ชั่วโมงที่ 2-3 หาตัวอย่างที่ผิดพลาดทั้งการใช้ภาษาและแบบฟอร์มมาให้ผู้เรียนทำการวิเคราะห์ โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มเพื่อออกมานำเสนอ อภิปรายแก้ไขเนื้อหาพร้อมสรุปร่วมกัน ชั่วโมงที่ 4 - 5 ให้ผู้เรียนลงมือเขียนตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด โดยเขียนให้ถูกต้องตามองค์ประกอบ การใช้ภาษา รวมถึงหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ชั่วโมงที่ 6 ผู้สอนทำการประเมินการเขียนของผู้เรียนตามเกณฑ์การประเมิน พร้อมสรุปร่วมกัน

- เรื่องที่ 3 《求职信》 ใช้เวลาในการสอน 4 คาบ จำนวน 12 ชั่วโมง โดยมีแผนดำเนินการสอน คือ ชั่วโมงที่ 1-4 ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างจดหมายสมัครงานภาษาจีน โดยแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนอภิปรายส่วนประกอบของจดหมายสมัครงานภาษาจีน ช่วยกันรวบรวมคำศัพท์ที่สำคัญที่ใช้ในการเขียนจดหมายสมัครงานภาษาจีน ชั่วโมงที่ 5-6 ผู้สอนอธิบายรายละเอียดองค์ประกอบ และโครงสร้างของจดหมาย รูปแบบภาษา คำศัพท์ ส่วนการใช้ภาษาของจดหมายสมัครงานภาษาจีน และให้ผู้เรียนวิเคราะห์ จดหมายสมัครงานอีกครั้งเพื่อความแม่นยำ ตามโครงสร้าง คำศัพท์ ส่วนการใช้ภาษาเฉพาะของจดหมายสมัครงาน ชั่วโมงที่ 7-10 ให้ผู้เรียนเริ่มเขียนจดหมายสมัครงาน ตามหัวข้อตำแหน่งที่ผู้สอนกำหนด โดยเขียนให้ถูกต้องตามองค์ประกอบและโครงสร้างของจดหมาย รวมทั้งการใช้ภาษา หลักไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวนที่ถูกต้อง ชั่วโมงที่ 11 -12 ผู้สอนทำการประเมินการเขียนของผู้เรียนตามเกณฑ์การประเมิน พร้อมสรุปร่วมกันอีกครั้ง

4. ทดสอบวัดความสามารถในการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ทั้ง 3 เรื่อง หลังการสอน (Post - test) แล้วนำไปให้ผู้ตรวจทั้ง 3 ท่านให้คะแนน

5. สอบถามเจตคติในการเรียนรายวิชา การเขียนภาษาจีน หลังการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ โดยทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จากนั้นนำคะแนนรวมของแบบทดสอบทั้ง 20 ข้อไปหาค่าทดสอบอัตราส่วนวิกฤติ (t-test) เพื่อดูความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง เพื่อทดสอบสมมติฐาน

6. เพื่อประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาในการสอน ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

7. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้ค่าคะแนนที่ได้จากการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นหาค่าทดสอบอัตราส่วนวิกฤติ (t-test) เพื่อดูความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง เพื่อทดสอบสมมติฐาน

8. สรุปผลและอภิปรายการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ทั้ง 3 เรื่อง
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ทั้ง 3 เรื่อง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้

t-test แบบ Dependent samples

3. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนในการเรียนรายวิชาการเขียนภาษาจีน หลังการสอน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การประยุกต์ใช้แนวทางการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ก่อนและหลังการสอน จำนวน 22 ชุด นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ในตารางที่ 1 ตารางที่ 2 และตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบ คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เรื่อง การเขียนประกาศ 《启事》 ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน โดยใช้แนวทางการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน

ลำดับ	ก่อนทดลอง				หลังทดลอง				
	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนน เฉลี่ย (ร้อยละ)	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนน เฉลี่ย (ร้อยละ)	คะแนนเฉลี่ยที่ เพิ่มขึ้นหลังจัด กิจกรรม(ร้อยละ)
1	51	55	54	53	68	67	68	68	14.3
2	59	57	55	57	65	66	66	66	8.7
3	54	59	61	58	72	72	70	71	13.3
4	65	67	69	67	75	74	75	75	7.7
5	61	66	63	63	70	73	75	73	9.3
6	52	55	59	55	61	60	63	61	6
7	39	41	44	41	55	53	59	56	14.3
8	61	60	59	60	76	74	76	75	15.3
9	49	44	47	47	56	55	51	54	7.3
10	51	53	55	53	69	71	70	70	17
11	56	55	59	57	63	65	69	66	9
12	43	41	44	43	56	54	56	55	12.7
13	39	38	41	39	51	49	49	50	10.3
14	55	51	59	55	63	65	67	65	10
15	45	44	49	46	55	59	54	56	10
16	69	65	66	67	75	78	78	77	10.3
17	55	56	52	54	68	68	67	68	13.3
18	49	44	51	48	55	58	57	57	8.7
19	55	58	59	57	63	65	65	64	7
20	61	65	61	62	74	79	75	76	13.7
21	49	45	49	48	59	60	59	59	11.7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ก่อนทดลอง				หลังทดลอง				
	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนน เฉลี่ย (ร้อยละ)	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนน เฉลี่ย (ร้อยละ)	คะแนนเฉลี่ยที่ เพิ่มขึ้นหลังจัด กิจกรรม(ร้อยละ)
22	58	55	59	57	65	69	69	68	10.3
รวม	1176	1174	1215	1188.3	1414	1434	1438	1428.7	240.3
เฉลี่ย	53.5	53.4	55.2	54.0	64.3	65.2	65.4	64.9	10.9
ร้อยละ	53.5	53.4	55.2	54.0	64.3	65.2	65.4	64.9	10.9
S.D.	7.8	8.8	7.4	7.8	7.6	8.3	8.4	8.0	2.97

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบ คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เรื่อง การเขียนประกาศ 《启事》 จะพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เรื่อง การเขียนประกาศ 《启事》 ก่อนจัดกิจกรรม (Pre-test) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.0 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) 7.80 และหลังจัดกิจกรรม (Post-test) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.9 จากคะแนนเต็ม 100 คิดเป็นร้อยละ 64.9 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 8.00 ดังนั้น ผู้เรียนมีระดับความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เรื่อง การเขียนประกาศ 《启事》 สูงกว่าในครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 10.9 แสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนตามอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนให้กับผู้เรียนได้ดีขึ้น สามารถวัดจากการจัดรูปแบบเอกสารที่ผู้เรียนจัดทำได้ถูกต้องมากกว่าครั้งแรก การใช้คำศัพท์เฉพาะทางของการเขียนเอกสารประเภทนี้ การวางคำเชื่อม ตำแหน่งไวยากรณ์ให้เหมาะสมมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถปรับรูปแบบการใช้คำให้เป็นไปตามบริบทของงานที่กำหนดให้เขียนได้อีกด้วย

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบ คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เรื่อง การเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》 ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน โดยใช้แนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach)

ลำดับ	ก่อนทดลอง				หลังทดลอง				
	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนน เฉลี่ย (ร้อยละ)	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนน เฉลี่ย (ร้อยละ)	คะแนนเฉลี่ยที่ เพิ่มขึ้นหลังจัด กิจกรรม(ร้อยละ)
1	49	48	45	47	56	59	61	59	11.33
2	56	59	54	56	70	67	65	67	11.00
3	48	47	42	46	65	68	69	67	21.67
4	61	57	59	59	78	75	69	74	15.00
5	59	61	65	62	64	67	70	67	5.33
6	48	49	44	47	61	64	67	64	17.00
7	39	35	41	38	54	57	55	55	17.00
8	51	58	55	55	79	75	77	77	22.33
9	46	59	48	51	68	71	75	71	20.33
10	47	43	46	45	53	55	56	55	9.33
11	45	44	48	46	57	55	59	57	11.33
12	36	31	37	35	45	48	51	48	13.33
13	39	33	35	36	45	44	47	45	9.67
14	48	53	49	50	59	62	61	61	10.67
15	52	55	59	55	71	72	75	73	17.33
16	68	66	67	67	82	83	79	81	14.33
17	52	61	59	57	69	71	69	70	12.33

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ก่อนทดลอง				หลังทดลอง				คะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นหลังจัดกิจกรรม(ร้อยละ)
	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	
18	46	51	59	52	59	61	65	62	9.67
19	51	55	54	53	69	65	69	68	14.33
20	60	63	65	63	78	75	79	77	14.67
21	47	43	45	45	55	53	51	53	8.00
22	57	52	59	56	63	69	65	66	9.67
รวม	1105.0	1123.0	1135.0	1121.0	1400.0	1416.0	1434.0	1416.7	295.7
เฉลี่ย	50.2	51.0	51.6	51.0	63.6	64.4	65.2	64.4	13.4
ร้อยละ	50.2	51.0	51.6	51.0	63.6	64.4	65.2	64.4	13.4
S.D.	7.70	9.77	9.25	8.51	10.44	9.68	9.24	9.60	4.47

ผลคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เรื่อง การเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》 ในตารางที่ 2 พบว่า ก่อนจัดกิจกรรม (Pre-test) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.0 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 8.51 และหลังจัดกิจกรรม (Post-test) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.4 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.4 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 9.60 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่เรียนผ่านกระบวนการการสอนการเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบของการเรียนการสอนตามอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) สามารถพัฒนาการเขียนของตนเองได้ดีมากขึ้นพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 13.4 ในส่วนนี้เราสามารถวัดได้จากคะแนนการประเมินการเขียนด้านนี้ ทั้งในด้านการใช้คำศัพท์ การเรียบเรียงเนื้อหา การใช้ภาษาเฉพาะของเรื่อง เครื่องหมายวรรคตอนและรูปแบบการวางโครงสร้างการเขียนที่เขียนได้ถูกต้องมากขึ้น ช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนให้กับผู้เรียนได้ดีขึ้น สามารถวัดจากการจัดรูปแบบเอกสารที่ผู้เรียนจัดวางได้ถูกต้องมากกว่าครั้งแรก ผู้เรียนสามารถแยกแยะการเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรตามรูปแบบการแจ้งให้ทราบ และการแจ้งให้ปฏิบัติงาน สามารถแยกเขียนออกมาตามรูปแบบที่กำหนด จัดองค์ประกอบการเขียน การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับรูปแบบทั้งสองชนิดมากขึ้น

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบ คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เรื่อง การเขียนจดหมายสมัครงาน 《求职信》 ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน โดยใช้แนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) คะแนนเต็ม 100 คะแนน

ลำดับ	ก่อนทดลอง				หลังทดลอง				คะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นหลังจัดกิจกรรม(ร้อยละ)
	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	
1	41	43	40	41	55	54	56	55	13.67
2	49	51	52	51	63	63	64.5	55	12.83
3	46	47	49	47	59	58	59	64	11.33
4	54	56	58	56	67	68	66	59	11.00
5	55	53	58	55	64	65	63	67	8.67
6	43	40	43	42	59	60	61.6	64	18.20
7	31	35	33	33	42	43	42	60	9.33
8	57	54	51	54	63	64	62	42	9.00
9	41	43	40	41	51	53	53	63	11.00
10	43	42	41	42	51	53	51	52	9.67

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ก่อนทดลอง				หลังทดลอง				คะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นหลังจัดกิจกรรม (ร้อยละ)
	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	ผู้ตรวจ 1	ผู้ตรวจ 2	ผู้ตรวจ 3	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	
11	56	55	59	57	64	66	65	52	8.33
12	35	33	37	35	42	41	43	65	7.00
13	32	35	35	34	39	39	38	42	4.67
14	41	44	43	43	65	63.4	62	39	20.80
15	45	44	47	45	56	59	57	63	12.00
16	56	55	57	56	71	70	72	57	15.00
17	49	47	47	48	58	58	59	71	10.67
18	42	41	41	41	57	54	55	58	14.00
19	49	47	49	48	61	63	64	55	14.33
20	59	58	59	59	69	67	69	63	9.67
21	45	44	44	44	65	63	65	68	20.00
22	43	43	45	44	64	65	67	64	21.67
รวม	1012	1010	1028	1016.67	1285	1289.4	1294.1	65	272.8333
เฉลี่ย	46.00	45.91	46.73	46.21	58.41	58.61	58.82	1289.5	12.40
ร้อยละ	46.00	45.91	46.73	46.21	58.41	58.61	58.82	58.61	12.40
S.D.	7.94	7.15	7.97	7.58	8.78	8.68	8.90	8.74	4.51

จากตารางที่ 3 ผลต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เรื่อง การเขียนจดหมายสมัครงาน 《求职信》 ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ 12.40 หรือความแตกต่างทางคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังคิดเป็นร้อยละ 12.40 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.51 โดยคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เรื่อง การเขียนจดหมายสมัครงาน 《求职信》 ก่อนการทดลอง (Pre-test) เท่ากับ 46.21 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.21 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 7.58 และคะแนนหลังการสอน (Post-test) โดยแนวทางการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.61 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 8.74 แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ตัวอย่าง การระดมความคิด การได้รับข้อมูล การแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกันผ่านกระบวนการเรียนการสอนแบบแนวทางการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) สามารถทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 12.40 ถึงแม้การเขียนจดหมายสมัครงานภาษาจีนจะเป็นการเขียนที่มีความซับซ้อนและมีรูปแบบภาษาที่ยากกว่าการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีนแบบอื่นๆ แต่การเน้นย้ำการใช้คำศัพท์ รวบรวมคำศัพท์จากตัวอย่างเป็นจำนวนมากขึ้น การฝึกเขียนประโยคต่างๆ ซ้ำๆ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียบเรียงความคิดได้ดียิ่งขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน โดยใช้แนวทางการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) โดยใช้ t-test แบบ Dependent samples ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ทั้ง 3 เรื่อง ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 โดยใช้แนวคิดการเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ก่อนจัดกิจกรรม (First draft) และหลังการทดลอง (Final draft) คะแนนเต็ม 100 คะแนน

แผนการเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach)	การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t - test
1.การเขียนประกาศ 《启事》	ก่อนเรียน	22	54	7.80	17.28
	หลังเรียน	22	64.9	8.00	
2.การเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》	ก่อนเรียน	22	51	8.51	14.11
	หลังเรียน	22	64.40	9.60	
3.การเขียนจดหมายสมัครงาน 《求职信》	ก่อนเรียน	22	46.21	7.58	12.91
	หลังเรียน	22	58.61	8.74	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางสรุปผลการเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ทั้ง 3 เรื่อง ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 โดยใช้แนวคิดการเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ก่อนจัดกิจกรรม (First draft) และหลังการทดลอง (Final draft) โดยใช้สถิติทดสอบค่า t (t-test Dependent Samples) ซึ่งเป็นการนำเอาคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกรรมการผู้ตรวจประเมินทั้งสามท่าน มาสรุปหาค่า t อีกครั้ง จากคะแนนเต็ม 100 คะแนนในทุกการประเมิน สามารถสรุปได้ว่า ผลคะแนนเฉลี่ยการสอบหลังการทดลองของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนทั้ง 3 เรื่อง แบ่งเป็น เรื่อง การเขียนประกาศ 《启事》 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 64.94 และ 54.02 เรื่อง การเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 64.39 และ 50.95 และเรื่อง การเขียนจดหมายสมัครงาน 《求职信》 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 58.61 และ 46.21 โดยระดับการเขียนการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีนทั้ง 3 ประเภท อยู่ในระดับดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีค่าความเชื่อมั่นจากผู้ตรวจทั้ง 3 คนอยู่ที่ระดับ 0.89 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูง

3. ผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อการเขียนภาษาจีนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน

ตารางที่ 5 ตารางผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อการเขียนภาษาจีนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน ตามวิธีการของ Linkert

ผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อการเขียนภาษาจีนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach)	n (จำนวนข้อ)	$\bar{X}$	S.D.	t - test
ก่อนเรียน	20	63.73	4.53	10.20
หลังเรียน	20	78.92	5.09	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อการเขียนภาษาจีนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน โดยนำคะแนนแบบทดสอบวัดเจตคติก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้ของทุกข้อไปหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สถิติทดสอบค่า t (t-test Dependent Samples) พบว่า การแปลความหมายของแบบวัดเจตคติของผู้เรียนทั้ง 20 ข้อ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยการวัดเจตคติของผู้เรียนก่อนเรียนเท่ากับ 63.73 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.53 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนการเขียนภาษาจีนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.92 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 5.09 ซึ่งผลการวัดเจตคติหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 1.65 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า เจตคติของผู้เรียนด้าน การเขียนภาษาจีนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ทำให้ผู้เรียนเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ทั้ง 3 เรื่องได้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ได้มากขึ้น และด้านผู้เรียนสามารถดูตัวอย่างรูปแบบการเขียนเชิง

ปฏิบัติภาษาจีน ทั้ง 3 เรื่องได้หลากหลายมากขึ้น เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และกระบวนการฝึกเขียนซ้ำๆทำให้ผู้เรียนเข้าใจและคุ้นเคยกับคำศัพท์ ประโยคและไวยากรณ์เฉพาะของการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีนได้มากขึ้น คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ระดับดี ($\bar{X}=3.74$,S.D.=0.27) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน แบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) กระบวนการเรียนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ การใช้ภาษา คำศัพท์ รูปแบบประโยค และรูปแบบการเขียน องค์ประกอบ โครงสร้างการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ทั้ง 3 ประเภทมากขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการประยุกต์ใช้แนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ทั้ง 3 เรื่อง ผู้วิจัยขออภิปรายผลเป็นประเด็นต่างๆตามลำดับ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน โดยใช้แนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) มีค่าคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เนื่องด้วยการเขียนการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เป็นการเขียนภาษาจีนเฉพาะทาง หรือที่เรียกว่า Chinese for Specific Purposes (CSP) โดยการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน เป็นระบบทักษะการสื่อสารภาษาจีนที่สามารถเริ่มตั้งแต่ระดับเสียง (สัทอักษร) คำศัพท์ โครงสร้างประโยค จนถึงระบบการเรียนรู้โครงสร้างการวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความ หรือที่เรียกว่า "ปริเฉทวิเคราะห์ (Discourse Analysis)" อีกทั้ง การสอนภาษาจีนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เน้นผลลัพธ์ของบริบทสถานการณ์การสื่อสารภาษาเฉพาะทางนั้นๆ มีความยากสำหรับผู้เรียนพอสมควร ผู้เรียนต้องมีการฝึกฝนและสัมผัสภาษาจีนมาในระดับมากพอ จึงจะสามารถทำความเข้าใจและเขียนออกมาได้ เพราะเนื้อหาและรูปแบบมีความซับซ้อน จากคะแนนก่อนเรียนที่ปรากฏ จะพบว่า ในการเริ่มต้นเขียนเอกสารเหล่านี้ ผู้เรียนไม่ค่อยมีความรู้ในการเขียน เพราะไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน พอลงมือเขียนจึงอาศัยความเคยชินและความน่าจะเป็นในการเขียนออกมา ผู้เรียนจึงเขียนออกมาโดยไม่มีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ การใช้ศัพท์ที่เป็นศัพท์ทั่วไป การเรียบเรียงภาษา ประโยคและไวยากรณ์ยังไม่สมบูรณ์ ดังนั้นในงานเขียนที่ผู้เรียนลองเขียนก่อนการทดลอง จึงไม่เป็นไปตามรูปแบบการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ทั้งสามประเภท แต่หลังจากที่ผู้สอนใช้กระบวนการตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) พบว่า ผู้เรียนเริ่มมีรอบและขอบเขตรูปแบบในการเขียน มีความเข้าใจมากขึ้น มีความชัดเจนในส่วนของการใช้ภาษา คำศัพท์และประโยคเฉพาะเอกสารนั้นๆ สามารถแยกแยะประเภทเนื้อความ บริบทเรื่องราวการเขียนประกาศ 《启事》 และการเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》 ในแต่ละบริบทได้ชัดเจนขึ้น และสามารถจัดโครงสร้างการเขียนจดหมายสมัครงาน 《求职信》 ออกมาเป็นลำดับได้ โดยการสังเกตได้จากการเขียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Qi Chunhong [6] จากงานวิจัยเรื่อง “Application of Process Genre Approach in Teaching Chinese Writing to Southeast Asian Students” ที่พบว่า การนำเอาแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนของนักศึกษาต่างชาติ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเขียนภาษาจีนมากขึ้น กระตือรือร้นมากขึ้น สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการสอนให้สูงขึ้นได้

2. ผลคะแนนเปรียบเทียบความสามารถของการเขียนการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ทั้ง 3 ประเภท มีผลคะแนนที่แปรปรวนไปตามบริบทของประเภทนั้นๆ ถ้าหากดูจากผลความแตกต่างของคะแนนก่อนทดลองและหลังทดลองแล้ว จะพบว่า การเขียนประเภทแรก เรื่อง การเขียนประกาศ 《启事》 มีค่าคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ 10.92 แต่ เรื่อง หนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》 และ เรื่อง การเขียนจดหมายสมัครงานภาษาจีน 《求职信》 มีความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังที่ 12.40 และ 13.43 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า บริบทและรูปแบบที่แตกต่างกันของการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีนแต่ละประเภท มีผลต่อคะแนนความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง โดยการเขียนประกาศ 《启事》 และการเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》 เป็นรูปแบบการเขียนประกาศทางภาษาจีนที่เป็นรูปแบบเฉพาะ มีการใช้ภาษาเฉพาะในการเขียนซึ่งแบ่งออกเป็นหลายประเภท อาทิ การเขียนประกาศ 《启事》 มีทั้งการประกาศคนหาย 《寻人启事》 ประกาศของหาย 《寻物启事》 ประกาศคืนของให้เจ้าของ 《招领启事》 เป็นต้น ส่วนประเภทของการเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》 มีทั้งการเขียนหนังสือแจ้งให้ทราบ (告知类通知) และประเภทสั่งการ (指示性通知) ผู้เรียนต้องเรียนรู้และศึกษารูปแบบ ส่วนประกอบ และการใช้ภาษาเฉพาะของการเขียน จึงจะสามารถเขียนออกมาได้ แต่เนื่องด้วยการเขียนประเภทนี้มีการจำกัดการใช้คำ มีข้อมูลในการเขียนที่เจาะจง ชัดเจน คือ ข้อมูลสิ่งที่ต้องการประกาศ สถานที่เกิดเหตุการณ์ ข้อมูลผู้ประกาศ เป็นต้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากองค์ประกอบที่ผู้สอนป้อนข้อมูลให้ และวิเคราะห์จากรูปแบบที่ผู้สอนให้เป็นตัวอย่าง หลังจากนั้นก็สามารถเขียนออกมาได้อย่างถูกต้อง ฉะนั้น ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนประเภทก่อนและหลังการทดลองนี้ จึงมีความ

แตกต่างกันที่ 10.92 คะแนน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.96 ซึ่งเป็นคะแนนที่เพิ่มขึ้นมาจากระดับความสามารถในการเขียนในระดับเกณฑ์เดียวกัน คือ ดี ถึง ค่อนข้างดีมาก ในส่วนของการใช้คำศัพท์เฉพาะทางของการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ประเภทการเขียนหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร 《通知书》 นั้น จะมีรูปแบบโครงสร้างที่คล้ายคลึงกัน แต่จะมีความซับซ้อนมากกว่าประเภทตรงส่วนของการวางคำเชื่อม ตำแหน่งไวยากรณ์ให้เหมาะสมมากขึ้น โดยเฉพาะหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ประเภทสั่งการ 《指示性通知》 ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นการแจ้งจากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินงาน จัดกิจกรรม และออกคำสั่งให้หน่วยงานย่อยดำเนินการ หนังสือประเภทนี้ต้องมีการเขียนเนื้อหาทางนโยบายละเอียดข้อกำหนด และประเด็นเฉพาะอย่างชัดเจน รูปแบบการเขียนจึงต้องมีความถูกต้องและเหมาะสม ผู้เรียนจึงต้องผ่านการศึกษารูปแบบการเขียน คำศัพท์ การใช้ภาษาเฉพาะ และการศึกษาตัวอย่างการเขียนให้ชัดเจน จึงจะสามารถเขียนออกมาได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ หลังจากที่ได้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนการสอนแนวคิดการเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) แล้ว มีคะแนนสูงกว่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.43 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.46 ซึ่งมีความแตกต่างกันมากกว่าการเขียนแบบแรก

สำหรับ การเขียนจดหมายสมัครงานภาษาจีน 《求职信》 มีความยากและซับซ้อนมากกว่าการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีนทั้งสองประเภทแรก ดังนั้น ค่าคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลองจึงสูงกว่าสองประเภทแรก อยู่ที่ 12.40 เหตุเนื่องด้วยจดหมายสมัครงานเป็นการรวบรวมข้อมูลส่วนตัว ประสบการณ์การทำงาน ใช้เพื่อสมัครงานในตำแหน่งที่ตนเองสนใจ เป็นเอกสารที่มีความสำคัญมากที่สุดในกระบวนการสมัครงาน องค์ประกอบ โครงสร้างของรูปแบบ การใช้ภาษาในแต่ละส่วนจึงมีความซับซ้อนมากกว่าเอกสารสองชนิดที่เรียนไป อีกทั้งความยาวของเนื้อหาที่ไม่ได้จำกัดตัวอักษร สามารถเขียนได้สูงที่สุดไม่เกินสองหน้ากระดาษ ฉะนั้น การสอนผู้เรียนให้บรรลุถึงการเขียนจดหมายสมัครงานภาษาจีนที่สมบูรณ์ จึงต้องใช้เวลามากพอสมควร ผู้สอนต้องวางแผนกระบวนการสอนที่เป็นขั้นตอนตามลำดับ เริ่มตั้งแต่การให้ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์ตัวอย่าง เกิดความคุ้นเคยในรูปแบบและเนื้อหาของจดหมาย การมีส่วนร่วมในการค้นพบการใช้ภาษา การให้ข้อมูลที่ถูกต้อง หลังจากนั้นถึงจะสามารถให้ผู้เรียนลงมือเขียนได้ ดังนั้น การใช้แนวคิดการเขียนจดหมายสมัครงานภาษาจีน แบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยวัดจากผลคะแนนประเมินแบบทดสอบภายหลังการทดลองการเขียนภาษาจีน โดยแนวคิดการเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) พบว่า ผู้เรียนดำเนินการเขียนจดหมายสมัครงานภาษาจีนตามโครงสร้างที่ได้รับการฝึกฝน เริ่มจากส่วนของคำขึ้นต้นจดหมาย เนื้อความหรือข้อความในจดหมาย (เริ่มต้น แนะนำตัวเอง และประโยคปิดท้าย) ลงชื่อ วัน เดือน ปี และเอกสารแนบ ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถจัดลำดับการเขียนได้ดีกว่าก่อนการทดลอง ในส่วนของเนื้อหา คำศัพท์ และประโยคเฉพาะที่ใช้ในการเขียนจดหมายสมัครงานภาษาจีน หลังจากที่ได้ผู้เรียนได้ร่วมกันวิเคราะห์และรวบรวมคำศัพท์ที่สำคัญที่ใช้ในการเขียนจดหมายสมัครงานภาษาจีนแล้ว ผู้เรียนมีความเข้าใจในคำศัพท์ ประโยค และไวยากรณ์เฉพาะที่ใช้มากขึ้น ทำให้การเลือกภาษาที่มีความคล่องแคล่วมากขึ้นด้วย

3. ผลค่าคะแนนก่อนและหลังการทดสอบมีความใกล้เคียงกัน แต่ค่า S.D.ต่างกัน ทำให้ผู้สอนมองเห็นถึงความแตกต่างกันของผู้เรียน ถึงแม้ผู้เรียนจะเป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายแล้ว มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนมากพอสมควร อีกทั้งยังมีทักษะการเขียนภาษาจีนที่สามารถเทียบเคียงได้กับการวัดระดับภาษาจีน (HSK) ที่ระดับ 3-4 ขึ้นไป แต่จากข้อมูลค่าคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน โดยใช้แนวคิดการเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ทั้ง 3 เรื่องนั้น แสดงให้เห็นว่าในชั้นเรียนนี้นักศึกษาเก่งและไม่เก่งรวมกัน อาทิ นักศึกษาคนที่ 7 คนที่ 12 และนักศึกษาคนที่ 13 ซึ่งมีผลคะแนนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่ต่ำกว่าทุกคนทั้งสามเรื่อง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งกระบวนการให้ข้อมูล การให้ตัวอย่างและการทำงานวิเคราะห์เป็นกลุ่ม ผู้เรียนกลุ่มนี้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การรวบรวมเนื้อหา คำศัพท์ และการลงมือเขียน แต่ในกระบวนการเหล่านี้ มีระยะเวลาจำกัดในการเรียนการสอน ผู้เรียนต้องใช้ระยะเวลาในการทำความเข้าใจเนื้อหา รูปแบบ การใช้ภาษาในการเขียนที่มากกว่าเพื่อนร่วมชั้นคนอื่นๆ ดังนั้น ผู้สอนอาจจะต้องเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายมากขึ้น และควรแยกกลุ่มผู้เรียนเหล่านี้ออกมาสอนเพิ่มเติม

4. การวัดเจตคติที่มีต่อการเขียนภาษาจีนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4 ก่อนและหลังสอน โดยใช้แนวคิดการเขียนแบบบรรณฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ซึ่งผู้วิจัยให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามการวัดเจตคติหลังจากที่ได้ทำการทดลองไปแล้ว พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้สอนให้คำแนะนำและให้ความรู้กับนักเรียนอย่างเต็มที่ เป็นการสอนที่มีใช้การป้อนและการรับอย่างเดียว มีผู้เรียนที่ให้ข้อเสนอแนะในส่วนของระยะเวลาการทำกิจกรรม ควรจะมีระยะเวลาที่มากกว่านี้ โดยเฉพาะช่วงเวลาของการวิเคราะห์ตัวอย่าง การรวบรวมและทำความเข้าใจในคำศัพท์และประโยคที่มากขึ้น ก่อนเข้าสู่การนำไปเขียนจริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน โดยใช้แนวคิดแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) จะมีปัญหาในการเขียนเรื่องการใช้ประโยคและศัพท์เฉพาะ ผู้สอนต้องหาตัวอย่างคำศัพท์และประโยคมาให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจให้มากขึ้น ในการนำมาปรับเขียนในงานเขียน โดยคำศัพท์ ประโยคและไวยากรณ์ที่ผู้เรียนมักจะใช้ผิดบ่อยมากที่สุด คือ คำศัพท์กลุ่มคำสรรพนาม คำคุณศัพท์ ประโยคที่นำมาใช้เฉพาะในการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีน ส่วนใหญ่เป็นภาษาเขียน ลักษณะการเลือกใช้คำหรือประโยคในการเขียนนี้แตกต่างจากการเขียนทั่วไป หรือแตกต่างจากการเขียนเชิงพรรณนา รูปประโยค สำนวนภาษา และไวยากรณ์มักจะมีรูปแบบที่ใช้กระตัดรัด เอาเฉพาะใจความสำคัญและตายตัว อาทิ ตัวอย่างคำศัพท์และรูปแบบประโยคในจดหมายสมัครงาน “获悉” แปลว่า “รับรู้” หรือ ประโยครูปแบบเกริ่นนำคำขึ้นต้นจดหมายที่แสดงถึงความเคารพและมารยาทของผู้เขียน “感谢您在百忙之中拨冗阅读本人的求职信。” ที่แปลว่า “กราบขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาอันมีค่ามาอ่านจดหมายสมัครงานของข้าพเจ้า ” เป็นต้น ซึ่งผู้สอนต้องให้ผู้เรียนฝึกฝนและคุ้นเคยกับคำศัพท์ ประโยคและรูปแบบเฉพาะนี้บ่อยๆ ถึงจะสามารถเขียนออกมาได้

2. การเขียนภาษาจีนเป็นทักษะที่ยากที่สุดในกลุ่มทักษะภาษาจีนทั้งหมด ดังนั้นการสอนการเขียนภาษาจีนจึงต้องใช้เวลามากพอสมควร งานเขียนถึงจะออกมาอย่างสมบูรณ์ อีกทั้งการเขียนเชิงปฏิบัติภาษาจีนเป็นการเขียนเฉพาะที่แตกต่างจากการเขียนทั่วไป ดังนั้น การจัดเวลาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเขียน รวมทั้งต้องใช้เวลาผู้เรียนทำความเข้าใจกับเนื้อหาอย่างถ่องแท้ แล้วถึงจะลงมือเขียนจริงได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาจีนของผู้เรียน ไม่ควรเร่งรีบเกินไป โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีการรับรู้ช้า และควรแยกกลุ่มผู้เรียนเหล่านี้ออกมาจัดเป็นกลุ่มใหม่ในการทดลอง

2. สามารถนำแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre – Approach) ไปประยุกต์ใช้กับรูปแบบการสอนอื่นๆ อาทิ การสอนสัทอักษรภาษาจีน การพูดภาษาจีน การอ่านภาษาจีน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] Zhuang Lin H. A survey of systemic-functional grammar. 5th ed.China: Beijing Language and Culture University Publishing;1989.
- [2] Halliday M. A. K., McIntosh A & Stevens P. The Linguistic Sciences and Language Teaching. 4th ed. London: Longmans. Published online by Cambridge University Press; 1964.
- [3] Richard B, Goodith W. A process genre approach to teaching writing. ELT Journal 2000; (54)2:153–160.
- [4] Xuanxi L. Rating Criteria for Writing.2th ed. China: Peking University Publishing; 2010.
- [5] บุญเรียง ขจรศิลป์. การสร้างแบบวัดเจตคติ. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 2528; 2:137-155.
- [6] Chunhong Q.Application of Process Genre Approach in Teaching Chinese Writing to Southeast Asian Students. Journal of Southwest Petroleum University Social Science Edition 2019;18(2):112-119.